

OPŠTINSKI SUD U MITROVICI

P. br. 25/09 – KBr. 25/09

15. maj 2009.

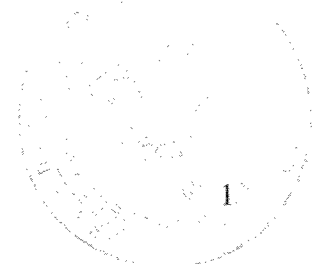
U IME NARODA

OPŠTINSKI SUD U MITROVICI

sa sudijom EULEKS-a Kristinom Lindeman Pretel u svojstvu sudije pojedinca,
kojoj je asistirala zapisničar Tara Kan,
u krivičnom predmetu protiv optuženog **Dauta RAHMANIJA**,
koji je optužen za krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda koje je izvršeno u
saučesništvu, član 153. stav 1. tačka 4 i stav 2. u vezi člana 23. Privremenog krivičnog
zakona Kosova (PKZK), i oštećenja pokretne imovine izvršeno u saučesništvu, član 260.
stav 2. u vezi člana 23. PKZK,
na glavnom pretresu u skraćenom postupku koji je javno održan 12. maja 2009. godine i
dana 15. maja 2009. godine
u prisustvu optuženog, njegovog branioca Dželala Hasanija, i javnog tužioca EULEKS-a
Jarija Mike Auvinena
dana 15. maja 2009. godine javno objavljuje sledeću

PRESUDU

Optuženi Daut RAHMANI, sin Mehmeta Rahmanija i Alie Muharemi, broj lične karte
1172314755, rođen 18. avgusta 1974. godine u Mitrovici, kosovski Albanac, sa
prebivalištem u ulici Tirana br 6. u Bošnjačkoj mahali, Mitrovica, Kosovo, neoženjen, sa
završenom osnovnom školom, nezaposlen, prosečnog ekonomskog stanja, nije poznato
da je ranije osuđivan,

je

KRIV

jer je

dana 4. januara 2009. godine oko 20:30-21:00, u neposrednoj blizini raskrsnice između ulice Knjaza Miloša i ulice Oslobođenja u Mitrovici, Daut Rahmani, zajedno sa ostalim nepoznatim osobama, naoružan palicom za bejzbol i/li drvenom motkom, prišao automobilu sa registarskim tablicama KM-153-68 koji pripada oštećenom Đorđević Bati, koji je tamo sedeo zajedno sa Gusnić Pericom.

Nakon što se opsovao osobe u automobilu, Daut Rahmani je, zajedno sa nepoznatim osobama, napao Đorđević Batu, nanevši mu nekoliko udaraca u glavu i telo, izazvavši lake telesne povrede, koje su privremeno narušile njegovo zdravlje.

U isto vreme, oni su udarali vozilo palicama za bejzbol i/li drvenim motkama i oštetili ga. Radnje su bile motivisane predrasudama protiv Srba.

Time je on izvršio

krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda, suprotno članu 153. (1) (4) i 153. (2) u vezi člana 23. PKZK,

i

krivično delo oštećenja pokretne imovine, suprotno članu 260. (1) (2) u vezi člana 23. PKZK.

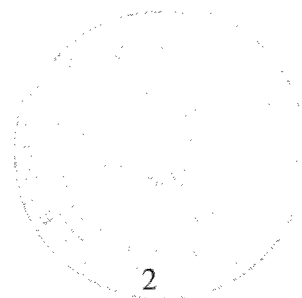
Za krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda, određena je kazna zatvora u trajanju od 5 meseci.

Za krivično delo oštećenja pokretne imovine određena je kazna zatvora u trajanju od 2 meseca.

Stoga je optuženi Daut RAHMANI

OSUĐEN

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci

prema članu 71. (1) i (2) PKZK.

Ova kazna neće biti izvršena, ako optuženi ne izvrši drugo krivično delo u periodu od **dve (2) godine** prema članovima 44. (1) (2) (3), 45. (1) PKZK.

U slučaju opoziva uslovne kazne, vreme provedeno u pritvoru od **15. januara 2009. godine do 11. februara 2009. godine** biće uračunato u ovu kaznu prema članu 391. (1) tačka 5. PZKPK.

TROŠKOVI

Optuženi će nadoknaditi troškove krivičnog postupka shodno članu 102. (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100. (2) PZKPK, sud će doneti posebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

OBRAZLOŽENJE

I. Nadležnost suda

Dana 16. januara 2009. godine, predsednica Skupštine sudija EULEKS-a je iskoristila svoje pravo da sudiji EULEKS-a dodeli predmet koji spada u supsidijarnu nadležnost sudija EULEKS-a (član 3.4 Zakona o nadležnosti, odabiru predmeta i dodeli predmeta sudijama i tužiocima EULEKS-a na Kosovu, Zakon br. 03/L-053).

Stvarna i mesna nadležnost sudije pojedinca u Opštinskom sudu u Mitrovici proizilazi iz člana 21. stav 1. tačka 1, člana 22. stav 2. i člana 27. stav 1. PZKPK.

II. Dokazane činjenice

Sud je ubeđen van postojanja svake osnovane sumnje u sledeće činjenice:

1. Dana 4. januara 2009. godine oko 20:30-21:00, u neposrednoj blizini raskrsnice između ulice Knjaza Miloša i ulice Oslobođenja u Mitrovici, grupa naoružana palicama za bejzbol i/li drvenim motkama, je prišla automobilu sa registarskim tablicama KM-153-68 koji pripada oštećenom Đorđević Bati, koji je tamo sedeo zajedno sa Gusnić Pericom. Nakon što su opsovali osobe u automobilu, grupa je napala Đorđević Batu, nanevši mu nekoliko udaraca u glavu i telo, izazvavši lake telesne povrede, koje su privremeno narušile njegovo zdravlje.

U isto vreme, oni su udarali vozilo palicama za bejzbol i/li drvenim motkama i oštetili ga.

Ovaj sled događaja je potvrđen saglasnim svedočenjima oštećenog Đorđević Bate i svedoka Gusnić Perice i Marković Bojana.

Đorđević Bata je svedočio da se događaj desio na način kao što je gore opisano i preciznije dodao da je grupa od 6-7 ljudi, noseći drvene motke i cevi, prišla autu, dok je jedna osoba prišla prozoru sa strane vozača. Napadači su ga izvukli iz auta na zemlju, i potom udarali motkama u glavu i telo. On je zadobio lake povrede po telu i glavi, i zadobio je kopče na ruci. Šoferšajbna i dva prednja stakla njegovog automobila su bila razbijena, kao i zadnja svetla.

Sud smatra da je ovo svedočenje verodostojno, posebno jer oštećeni nije optužio optuženog. On je dosledno svedočio da nije mogao da identifikuje nikog od napadača. Čak i u sudnici, kada bi bilo jako lako tvrditi da sada može da prepozna optuženog, oštećeni i dalje nije mogao da kaže da li je optuženi bio među napadačima ili ne.

Takođe, iskaz Đorđević Bate je potvrđen svedočenjem Gusnić Perice u pogledu svih bitnih elemenata. Mala neslaganja, da je prema Gusnić Perici grupa od više od 10 ljudi prišla automobilu i da su ti ljudi nosili palice za bejzbol, ne poništava verodostojnost niti jednog niti drugog svedočenja. Upravo suprotno, manja neslaganja ukazuju da oštećeni i svedok Gusnić Perica nisu uskladili iskaze jedan sa drugim. Normalno je da osobe koje su umešane durgadžije dožive i/li zapamte takve detalje. Sud ne vidi nijedan razlog da dovodi u pitanje verodostojnost iskaza svedoka Gusnić Perice. On je pružio svedočenje mirno i pažljivo, bez želje za osvetom.

Takođe, svedočenje policajca Marković Bojana potkrepljuje iskaze Đorđević Bate i Gusnić Perice. On je svedočio da je bio na dužnosti i patrolirao kada je video, otprilike 40 metara od raskrsnice ulice Knjaza Miloša i ulice Oslobođenja, približno 10 ljudi kako stoje u blizini vozila Lada Samara, gde je bar jedan od njih bio sa palicom sa bejzbol,

dok su ostali nosili drvene motke. Troje ili četvero ljudi je udaralo i šutiralo osobu koja je ležala na zemlji pored automobila, dok su ostali nanosili štetu automobilu. Sve prisutne osobe su učestvovala u radnjama, ili tukući žrtvu ili nanoseći štetu automobilu. Svedočenje svedoka je posebno verodostojno jer on nije lično bio uključen u incident, već ga je posmatrao kao policajac na dužnosti, i stoga je bio svestan potrebe da bude pažljiv u vezi svih mogućih bitnih pojedinosti.

2. Članovi grupe su svesno i svojevoljno delovali zajedno

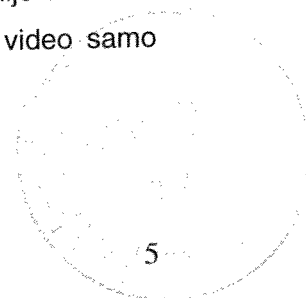
Ovo proizilazi iz dokazanog sleda događaja, posebno iz činjenice da je nekoliko napadača bilo pojedinačno opremljeno palicama za bejzbol i/li drvenim motkama. Takođe, grupa je praktično stigla u isto vreme na mesto incidenta. Svako od učesnika je mogao da vidi šta se dešavalo i mogao je da se umeša ili je bar mogao da napusti mesto, ako on ili ona se nije slagao/la sa radnjama grupe.

3. Optuženi Daut Rahmani je aktivno učestvovao u ovim radnjama

Sud smatra da je ovo dokazano van postojanja svake osnovane sumnje iskazima svedoka Gusnić Perice i Marković Bojana.

Gusnić Perica je svedočio da je prepoznao optuženog Dauta Rahmanija kao jednog od napadača. On nije znao ime optuženog u vreme incidenta, ali je prepoznao njegovo lice jer su obojica živeli u istom delu, u Bošnjačkoj mahali u Mitrovici, oko deset godina počev od ranih devedesetih. Poslednji put kad je on tamo video optuženog je bilo samo nekoliko meseci pre incidenta. Oni nisu imali niti bliske kontakte niti neslaganja jedan sa drugim.

Ovo svedočenje je verodostojno, jer je svedok uverljivo objasnio zašto je mogao da prepozna lice optuženog, ali nije znao njegovo ime, kada je bio upitan po prvi put. Svedok nema razloga da lažno svedoči protiv optuženog. On sam nema interes u tome da učini zlo optuženom, jer ga poznaje samo iz viđenja. Niti može njegova bliska veza sa njegovim prijateljem Đorđević Batom da bude razlog za lažno svedočenje, jer ovaj drugi uopšte ne optužuje optuženog. Sud je takođe ubeđen da svedok nije zamenio optuženog za nekog drugog jer ga je poznavao duže vreme i jer ga je video samo nekoliko meseci pre incidenta.

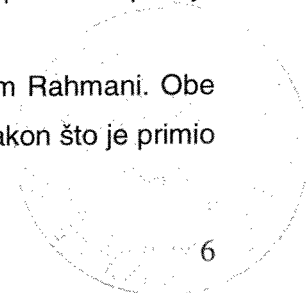
Činjenica da je svedok identifikovao optuženog na slici, koja mu je bila pokazana u policijskoj stanici u nepoštovanju procedure predviđene članom 255. PZKPK ne čini iskaz neprihvatljivim dokazom. Dokazi pribavljeni kršenjem odredaba krivičnog postupka su neprihvatljivi samo samo kad je izričito propisano (član 153. stav 1. PZKPK), što nije slučaj vezan za član 255. PZKPK. To takođe ne poništava svedočenje. Svedok je poznavao optuženog pre incidenta i on ga je prepoznao i identifikovao u trenutku incidenta – on samo nije znao njegovo ime u to vreme. On je takođe prepoznao optuženog u sudnici kao osobu koju je poznavao duže vreme. Ovo je drugačija situacija od one koja se nalazi u proceduri propisanoj članom 255. PZKPK, odnosno da će svedok identifikovati osumnjičenog koga ne poznaje.

Svedok Marković Bojan je svedočio da je prepoznao optuženog Dauta Rahmanija kao osobu koja je najpre krenula da razgovara sa vozačem, a potom koja je zajedno sa ostalima izvukla vozača iz automobila. Međutim, on nije bio siguran da li je optuženi zapravo učestvovao u udaranju i šutiranju vozača. On je poznavao optuženog jer je Daut Rahmani bio osumnjičeni u dva prethodna krivična predmeta u vezi krađe i svedok ga je primeo u policijsku stanicu pre približno dve godine. On ga je takođe video nekoliko puta od tada u predelu Bošnjačke mahale.

Ovo svedočenje je verodostojno, najpre, zbog opštih razloga koji su ranije pomenuti (videti 1). Drugo, objašnjenje zašto je mogao da prepozna optuženog je ubedljivo. Čak i odbrana ukazuje na prethodna hapšenja optuženog od strane svedoka pre dve godine. Međutim, sud isključuje mogućnost da je svedok možda optužio optuženog kako bi se osvetio za razmenu reči koja se desila u to vreme. Policajci su prilično često verbalno napadnuti od strane uhapšenih osoba zbog izuzetno emocionalne situacije. Ideja da će se policajac uopšte osvetiti za takav događaj, i ako se desi, tek nakon dve godine, je prilično neverovatna misao. Svedok Marković Bojan je, upravo suprotno, pokazao svoj nepristrasan pristup, kada je pojasnio da nije bio siguran da li je sam optuženi šutirao i/ili udarao oštećenog.

Nasuprot ovome, optuženi je uporno izjavljivao da nije bio prisutan u vreme i na mestu incidenta, već da je otišao u zdravstveni centar dana 04. januara 2009. oko 19:00 sati zarad injekcije, jer se nije osećao dobro. Zajedno sa svojim sestrama Halisom Balincom i Aferditom Rahmani, on je nakon toga otišao kući i ostao kod kuće. On pati od depresije i često prima te injekcije od kojih se oseća slabo.

Iskaz optuženog je podupren svedocima Halisom Balincom i Aderditom Rahmani. Obe su potvrdile da su bile sa optuženim u veče 4. januara 2009. godine. Nakon što je primio

injekciju oko 19:00 sati, optuženi je ostao kod kuće da spava u svojoj spavaćoj sobi do kraja dana.

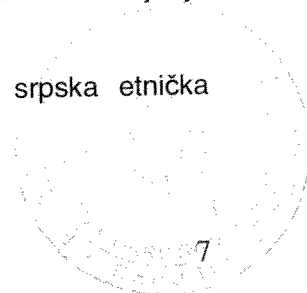
Međutim, njihova svedočenja ne mogu da ponište suprotne iskaze Gusnić Perice i Marković Bojana jer sud nalazi da iskazi svedoka koji su pružili alibi nisu verodostojni. Iako su Halise Balinca i Aferdita Rahmani možda bile u iskušenju da svedoče u korist svog brata, nije uverljivo da su namerno lažno svedočile. U svakom slučaju, nije verovatno da su svedokinje mogle da se sete da se ono što su opisale desilo tačno 4. januara 2009. godine, iako su se obe složile da se ništa posebno nije dogodilo tog dana i da su čule za incident tek kad je optužen bio uhapšen. Hapšenje optuženog se desilo 15. januara 2009. godine, tj. jedanaest dana kasnije. U vezi datuma ovog neobičnog događaja, gde je veća verovatnoća da će se tačno zapamtiti, svedok Aferdita Rahmani je rekla: "Mora da je bio 10." Stoga, verovatnoća da su pomešale događaje iz različitih dana je očigledno prilično velika.

Dva lekarska izveštaja u vezi Dauta Rahmanija, koji su podneti od strane odbrane i koji su pročitani na sudu, nisu relevantni u vezi prisustva svedoka u vreme i na mestu incidenta, jer se odnose na lečenje u martu i aprilu 2009. godine.

4. Radnje grupe i posebno optuženog su bile motivisane predrasudama protiv Srba

Ovaj motiv za gore opisane radnje se može zaključiti iz celovitosti sledećeg činjeničnog stanja. Optuženi nije imao nikakav spor pre incidenta sa oštećenim Đorđević Batom, koji uopšte nije poznao optuženog, niti sa svedokom Gusnić Pericom, koji je poznao optuženog samo iz viđenja kao komšiju pre nekoliko godina. Nije bilo provokativne radnje Đorđević Bate i/ili Gusnić Perice koja je mogla da izazove napad kao neposrednu reakciju, jer su oni upravo stigli na mesto incidenta i dalje su čekali u automobilu kada je otpočeo napad (videti pod 1.). Međutim, automobil, u kome su sedeli Đorđević Bata i Gusnić Perica, je nosio tablice "KM-153-68". Opšte je poznato da tablice "KM-..." izdaju srpske vlasti i – u principu – da ih koriste kosovski Srbi. Takođe, opšte je poznato da je u vreme incidenta, tj. tokom prvih dana ove godine, međuetnička tenzija u predelu incidenta bila prilično jaka i da se ranije desilo nekoliko incidenata. Poslednje je potkrepio svedok Marković Bojan.

Stoga, jedini uverljiv motiv za napad je pretpostavljena i stvarna srpska etnička pripadnost osoba u automobilu, Đorđević Bate i Gusnić Perice.

III. Pravna kvalifikacija

Sud je svestan da je posebno u severnom regionu Mitrovice zakon koji se primenjuje pitanje diskusije. Sud ističe da su Zakon o krivičnom postupku Kosova (ZKPK) i Krivični zakon Kosova (KZK) po pitanju njihovog sadržaja skoro identični njihovim ranijim verzijama, Privremenom zakonu o krivičnom postupku Kosova (PZKPK) i Privremenom krivičnom zakonu Kosova (PKZK), dok je sadržaj svakog pojedinačnog člana koji je sud primenio ili koji je mogao da primeni u ovom predmetu, u potpunosti identičan u oba ranije pomenuta proceduralna zakona.

Iako se sud u ovoj presudi poziva na PZKPK i PKZK, sud je razmatrao i primenio sadržaj ovih relevantnih članova.

Optuženi je svesno i svojevoljno postupao zajedno sa ostalim nepoznatim počiniocima u nanošenju telesnih povreda oštećenom Đorđević Bati šutirajući ga i udarajući ga, služeći se predmetima kojim se može naneti teška telesna povreda, odnosno, palicom za bejzbol i/li drvenom motkom. Kao ishod toga, privremeno je narušeno zdravlje Đorđević Bate, koji je zadobio lakše telesne povrede po telu i glavi, i kopče na ruci. Stoga, on je počinio krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda, shodno članu 153. stav 1. tačka 4 i stav 2. PKZK u vezi člana 23. PKZK.

Optuženi je svesno i svojevoljno postupao zajedno sa ostalim nepoznatim počiniocima u oštećenju automobila Lada, sa registarskim brojem KM-153-68, koji pripada Đorđević Bati, što je bilo motivisano predrasudama prema srpknoj entičkoj pripadnosti. Stoga je on počinio krivično delo oštećenja pokretne imovine shodno članu 260. stavovi 1. i 2. PKZK u vezi člana 23. PKZK.

IV. Krivična odgovornost

Optuženi je krivično odgovoran za krivična dela opisana u dispozitivu, član 11. stav 1 PKZK u vezi člana 12. PKZK. Sud ne sumnja da je optuženi u vreme izvršenja ovih dela bio u potpunosti u stanju da razume i kontroliše svoje radnje i da razume da je činio krivično delo. Činjenica da on pati od depresije, što su potvrdila dva lekarska iskaza koja su pročitana na sudu kao i donekle verodostojni iskazi Halise Balince i Aferdite Rahmani, ne utiče na njegovu krivičnu odgovornost u vreme izvršenja krivičnih dela.

Optuženi je sam objasnio, što se slagalo sa prikazom Halise Balince i Aferdite Rahmani, da je njegovo stanje variralo i da kad se stvarno ne oseća dobro, on primi injekciju od koje se oseća jako umorno. Međutim, način na koji je optuženi postupio u izvršenju krivičnih dela jasno pokazuje da on u to vreme nije bio u stanju kada su mu bile potrebne te injekcije niti u stanju nakon što ih primi.

V. Određivanje kazne

Krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda se kažnjava kaznom zatvora od najmanje 15 dana do 3 godine, član 153. stav 2. PKZK u vezi člana 38, stav 1. PKZK.

Krivično delo oštećenja pokretne imovine se kažnjava novčanom kaznom ili kaznom zatvora do jedne godine, član 260. stav 2. PKZK.

Prilikom određivanja kazne, sud je kao olakšavajuću okolnost uzeo tešku ličnu situaciju optuženog, posebno jer pati od depresije. Sud je takođe uzeo u korist optuženog to što sudu nije poznato da je ranije osuđivan.

Po pitanju krivičnog dela nanošenja lakih telesnih povreda, sud je na štetu optuženog uzeo to što su oštećeni Đorđević Bata i svedok Gusnić Perica bili na milosti napadača i to što je izvršeno delo bio motivisano ničim drugim do entičkim predrasudama. Sa druge strane, u njegovu korist je uzeto to što su povrede Đorđević Bate bile, čak i u rangu lakih telesnih povreda, prilično nisko na skali.

Po pitanju krivičnog dela oštećenja pokretne imovine, u odsustvu dokaza o konkretnom iznosu štete, šteta na šoferšajbni, dva prednja prozora i razbijena zadnja svetla je morala da bude procenjena prilično nisko u korist optuženog.

Na kraju, sud smatra da su prikladne kazna zatvora u trajanju od pet (5) meseci za krivično delo nanošenja lakih telesnih povreda i dva (2) meseca za krivično delo oštećenja pokretne imovine, i izrekao je jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest (6) meseci.

Izrečena je uslovna kazna, jer sud očekuje da će izricanje kazne bez izvršenja biti dovoljno da spreči optuženog da vrši krivična dela u budućnosti i da odvraći druge osobe od vršenja sličnih krivičnih dela, članovi 34., 42., 43. stavovi 1. i 2. i članovi 1-3. PKZK. Optuženi je bio u sudskom pritvoru od 15. januara 2009. godine do 11. februara 2009. godine. U slučaju opoziva uslovne kazne, ovaj vremenski period će biti uračunat u kaznu, član 391. stav 1. tačka 5. PZKPK.

VI. Troškovi

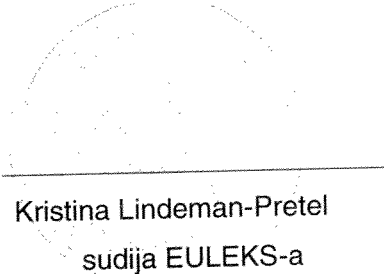
Optuženi je proglašen krivim. Stoga, on mora da nadoknadi troškove krivičnog postupka shodno članu 102. (1) PZKPK, osim troškova usmenog i pisanog prevođenja. Shodno članu 100. stav 2. PZKPK, sud će doneti posebno rešenje o iznosu troškova kada se dobiju takvi podaci.

VII. Nadoknada štete

Oštećeni Đorđević Bata je obavešten shodno članu 355. stav 2. PZKPK da može podneti odštetni zahtev tokom krivičnog postupka. Pošto oštećeni nije podneo takav zahtev, sud nije morao da odlučuje o ovom pitanju. Ošteni i dalje ima prava da zahteva nadkonadu štete u građanskoj parnici.

Napisano na engleskom, zvaničnom jeziku, i sačinjeno u pisanoj formi dana 29. maja 2009. godine.

Tara Kan
zapisničar

Kristina Lindeman-Pretel
sudija EULEKS-a

Pouka o pravnom leku: Moguće je uložiti žalbu na ovu presudu u pisanoj formi Okružnom sudu u Mitrovici preko Opštinskog suda u Mitrovici **u roku od osam (8) dana** od dana uručenja primerka ove presude, član 473. PZKPK.

